

[Albertsen]

Vi andre ønsker ikke at befordre en sådan uansvarlighed.

Derfor kan vi altså anbefale beslutningsforslag nr. B 112 og forventer derefter hurtig handling fra kulturministeren, således at det ikke skaber vanskeligheder for Danmarks Radio, at der nu har været dette mellemstil.

Gammelgaard (KF):

Et af de spørgsmål, finansudvalget har stillet kulturministeren i forbindelse med behandlingen af det foreliggende beslutningsforslag, lyder, hvor stor budgetmæssig stigning i procent radiatorflertallets indstilling muliggør og altså dermed, hvor stor budgetmæssig stigning i procent forslagsstillerne til det foreliggende beslutningsforslag ønsker. Svaret fra kulturministeren er: 9,1 pct. Det er helt ude af trit med den udvikling, regeringen har iværksat, hvad angår alle andre offentlige udgifter.

Vi har også fået oplyst, hvorledes udgiftsudviklingen forløber i Danmarks Radio fra 1980 til 1984. Det ligger således, at i 1980 var de samlede udgifter 1.102 mill. kr., og ifølge den handlingsplan, man arbejder med i Danmarks Radio, vil man i 1984 nå op på 1.609 mill. kr. Det er en ganske og aldeles fantastisk udgiftsudvikling, når vi sammenligner med udviklingen i øvrigt på det offentlige udgiftsområde. Det er ikke rimeligt, at Danmarks Radio som en stat i staten udvikler sig fuldstændig uafhængigt af den øvrige offentlige sektor, og derfor kan vi ikke følge radiatorflertallets indstilling om den store licensforhøjelse, men går ind for kulturministerens forslag om en 4 pct.s forøgelse, der er i overensstemmelse med den almindelige omkostningsudvikling i samfundet næste år.

Efter vor opfattelse er der ikke tvivl om, at produktiviteten ikke er høj nok i Danmarks Radio. Vi er opmærksomme på, at der er foretaget forskellige fornuftige ting, men man mangler det afgørende med hensyn til gennembrud i produktivitet. Det ses også af fordelingen på udgifterne i Danmarks Radio fra 1980 til 1984. Det, der stiger voldsomt, er lønudgifter og andre driftsudgifter, hvorimod anlægsudgifterne, der bl.a. skulle omfatte investeringer i bedre produktivitet, ikke stiger. Det er på lønudgiftssiden og på driftsudgiftssiden i øvrigt, den meget kraftige vækst

finder sted, og det kan vi fra konservativ side ikke være med til.

I øvrigt gør jeg opmærksom på, at justitsministeriets lovkontor har udarbejdet et responsum, hvoraf det fremgår, at det i bemærkningerne til den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed bl.a. hedder:

»Danmarks Radios monopolstilling og dens status som offentlig institution må selv sagt tilsige, at der ikke kan foretages økonomiske dispositioner, som ud fra almindelige samfundsmæssige hensyn er uforsvarlige, eller som er i afgjort uoverensstemmelse med landets økonomiske situation i øvrigt.«

Hermed er det yderligere understreget, at licensen ikke bør stige, således som radiatorflertallet lægger op til det, men bør holde sig inden for den ramme, kulturministeren har stillet op.

Det fremgår af det nævnte responsum ganske klart – det er et svar både til hr. Albertsen og til den radikale ordfører, der spurgte under første behandling – hvorledes kompetencefordelingen er, og at kulturministeren er i sin fulde ret til at fremlægge sit eget forslag om licensforhøjelse for finansudvalget uafhængigt af radiatorflertallets indstilling. Derom er der overhovedet ingen tvivl; det er ganske klart fastslået i det nævnte responsum med henvisning til lovbestemmelser og forarbejder til love m.v.

Vi opfordrer til, at man afviser det foreliggende beslutningsforslag og støtter kulturministerens afbalancerede indstilling om kun en 4 pct.s licensforhøjelse i 1984.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Albertsen kom med den bemærkelsesværdige udtalelse, at der her var tale om såre beskedne beløb, og derfor var alt dette stor ståhej for ingenting. Jeg må forstå hr. Albertsens udtalelse sådan, at den er rettet imod de partier, som har tilkendegivet, at de vil stemme imod det forslag til folketingsbeslutning, som bl. a. hr. Albertsen er forslagsstiller til.

Men hr. Albertsens udsagn kan lige så vel vendes imod hr. Albertsen selv. Hvis det er rigtigt, at der kun er tale om beskedne beløb og stor ståhej for ingenting, kunne man med lige så stor ret sige, at det er stor ståhej at gøre ud af det, at hr. Albertsen bl. a. fremsætter et forslag til folketingsbeslutning om